

Τὰ τρία ταῦτα μεγάλα μαθήματα ὁ ναύτης γέρων προσεπάθησε νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὸν υἱὸν του, καὶ ταῦτα παραινεῖ καὶ ἡ Ἐφ. τῶν Παιδῶν τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς νὰ ἐνθυμῶνται ὁσάκις ταξιδεύουν καὶ νὰ ἐπωφελῶνται ἐξ αὐτῶν.

ΚΑΓΓΟΥΡΟΥ ΠΥΓΜΑΧΟΣ.

Τὸ παρισινὸν κοινὸν θεᾶται ἀπὸ τινος παρά-δοξον ζεῦγος πυγμαίων, τὸν Ἀγγλον ἀθλητὴν Λάνδερμαν καὶ Καγγουροῦ τινα, ἦν συνήντησε τὸ πρῶτον εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Αὐστραλίας, καὶ ἥτις ἐπετίθη κατ' αὐτοῦ. Ὁ Λάνδερμαν ὁμοῦς πυγμαίος πεπειραμένος ἀντέτεινε εἰς τὰς αὐστρα-λιακὰς μεθόδους τῆς πάλης τὴν ἀγγλικὴν τέχνην, ἥτις τέλος ὑπερίσχυσε, ὁ δὲ ἄγγλος ἀπήγαγε τὸν ἀντίπαλόν του αἰχμαλώτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἀσκεῖται μετ' αὐτοῦ διαρκῶς καὶ ἐλπίζει νὰ καταστήσῃ τὸν μαθητὴν του τέλειον πυγμαίον.

Ἐν ἀρχῇ τῆς παραστάσεως ὁ Τζάκ (οὕτως ὀνομάζεται ἡ Καγγουροῦ) τείνει σοβαρῶς τὴν δεξιὰν εἰς τὸν κ. Λάνδερμαν, μετὰ δὲ τὰς φιλοφρονήσεις ταύτας ἀνταλλάσσει μετ' αὐτοῦ σειράν γρονθοκοπημάτων ἰσχυρῶν. Κατ' ἀρχὰς μὲν τηρεῖ ἀκριβῶς τοὺς κανόνας τῆς ἀγγλικῆς πυγμα-χίας, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξαπτόμενος, λησμονεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐθιμοτυπίαν, καὶ στηριζό-μενος ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς του οὐρᾶς, ἥτις δύναται νὰ βαστάσῃ ὅλον τὸ βάρος τοῦ σώματός του, ἐπιτί-θεται κατὰ τοῦ διδασκάλου του διὰ τῶν ὀπισθίων του ποδῶν ὡς καὶ διὰ τῶν ἐμπροσθίων.

Ἄμα φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Λάνδερ-μαν, διὰ σειράς ἐπιτηδείων γρονθοκοπημάτων τὸν ἀνατρέπει εὐθύς, ὁ δὲ Τζάκ παραδεχόμενος τὸ μάθημα καταπραύνεται ἀμέσως, καὶ ἐξακολουθεῖ μαχόμενος κατὰ τοὺς κανόνας. Ὅταν δὲ δοθῇ τὸ σημεῖον τῆς ἀναπαύσεως ἀποσύρεται εἰς μίαν γωνίαν τῆς σκηνῆς καὶ παρατηρεῖ μὲ βλέμμα ἐκ-πληξέως τοὺς χειροκροτοῦντας αὐτὸν θεατάς. Ἡ δύναμις του εἶναι ἐκτακτος παραβαλλομένη πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἰσχυροτάτου ἀθλητοῦ. Ἐνῶ ὁ βοηθὸς τρίβει καὶ σπογγίζει τὸν Λάνδερμαν, ὁ Τζάκ, ἀναπαύεται, χωρὶς νὰ ἔχῃ τρίχα ὑγρᾶν, οὐδὲ κἄν νὰ ἀσθμαίνῃ!

ΠΥΡΕΟΙ ΕΝ ΤΩΙ ΩΚΕΑΝΩΙ.

Καὶ ὁ Ὠκεανὸς ἔχει τοὺς ζωντανούς φανούς του, ἥτοι τὰ φωσφορώδη ζῶά του, μετὰ δὲ αὐτῶν τὰ μα-λάκια καὶ ἡ θαλασσία ἀνεμώνη εἶναι πολυάριθμα. Ἐνί-οτε ταῦτα φαίνονται ὡς στῆλαι πυρός, ἐνίοτε ὡς λάμ-ποντες ἀστέρες καὶ ἄλλοτε πάλιν ὡς πύρινοι ὄρεις ἀποστράπτοντες μὲ ἐρυθράς, πρασινὰς, καὶ χρυσὰς καὶ κυανὰς ἀκτῖνας.

Πολλὰ φωτεινὰ θαλάσσια πλάσματα εἶναι πολὺ μι-κρά, ὅχι μεγαλότερα ἀπὸ ἓνα σπινθῆρα· ἀλλὰ τὰ μικρά ταῦτα πλάσματα ἀποτελοῦσιν ἐνίοτε τοιαῦτα ἀθροί-σματα, ὥστε ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ τὸ ὕδωρ φαίνεται ὡς μία μεγάλη πυρὴν θάλασσα. Φυσιολογίς τις, ὁ ὁποῖος εἶχε λουσθῇ εἰς μίαν τοιαύτην θάλασσαν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ, ἔλεγεν ὅτι τὸ σῶμά του ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὕστερον ἦτο ἀκόμη φωτεινόν. καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἄμμος λάμπει ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρά ζωύφια ὅταν τὰ ἴσους καὶ ἐλαφρὰ ρεύματα τὰ ἐναποθέτουν ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης φαίνεται μεγαλοπρεπὴς μὲ τοὺς ἀστέρας του (εἶδος ἰχθύος) καὶ ἄλλα φωτοδόλα ζωύ-φια, τινὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι χρῶμα πορφυροβαφές καὶ σκορπίζουσιν ἐλαφρὸν χρυσοπράσινον φῶς, ἐνῶ ἄλλα ἐκπέμπουν ἀργυροχρῶν λάμψεις καὶ ἐν εἶδος μάλιστα μετὰ αὐτῶν φέρεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν νύκτα χρυ-σοῦν φῶς. Ἐν ἄλλο εἶδος πάλιν φαίνεται ὅτι εἶναι στολισμένον μὲ μαργαρίτας καὶ ὡς ἐκ τούτου προφανῶς λάμπει καὶ αὐτὸ κατὰ τινὰ τρόπον, καὶ αὐτοὶ οἱ κά-δουροι εἰς τὰ θερμὰ κλίματα φαίνεται ὅτι ἔχουσι φῶς· διότι ὅταν συλλαμβάνονται ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν γίνονται φωτιά πραγματικῶς.

Ἐν εἶδος πάλιν ἀπὸ τοὺς καρχαρίας εἶναι λίαν φω-τεινὸν τὴν νύκτα καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀκόμη ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὡς ὠραίως τις λαμπτήρ φωτίζει.

Ποικίλα.

— Τὰ φυτὰ τῶν δασῶν εἶναι πλουσιώτερα εἰς τὴν Βό-ρειον Ἀμερικὴν ἢ εἰς τὴν Εὐρώπην. 412 εἶδη εὐρίσκονται ἐκεῖ, ἐνῶ μόνον 158 τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐφημερίς τῶν Μελισσῶν λέγει ὅτι 3,000,000 ἀνθρώπων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τρέ-φουσι μέλισσας, ἐξ ὧν παράγεται κατ' ἔτος περὶ τὰς 75 ἑκατομ. λίτρων μέλιτος, ἀξίας 10,000,000 δολλαρίων καὶ κηρὸν ἀξίας 600,000.

Δέκα τρεῖς τρόποι διὰ νὰ γένη κανεὶς μακάριος.

1. Ἰδοὺ μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐλέγχει ὁ Θεός, διότι αὐτὸς πληγόνει καὶ ἐπιδένει.
2. Μακάριος ὁ λαὸς, τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
3. Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου βοηθὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
4. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εὗρηκε σοφίαν καὶ ὁ ἄν-θρωπος ὅστις ἀπέκτησε σύνεσιν.
5. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος πάντοτε.
6. Μακάριος ὅστις δὲν κατακρίνεται ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποδέχεται.
7. Ὁ ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς εἶναι μακάριος.
8. Ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Κύριον εἶναι μακάριος.
9. Εἶναι μακάριος ὁ φυλάττων τὸν νόμον.
10. Ἐὰν πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἰσθε μακάριοι.
11. Ἐὰν ἐνεδίξεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εἰσθε μακάριοι.
12. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας.
13. Ἐὰν εἰσέρετε ταῦτα μακάριοι εἰσθε ἐνάνκαμνητε αὐτά.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖα δένδρα ἦσαν ἀπηγορευμένα νὰ κόπωνται;
2. Ποῖος διώρισε φόρον 50 σίκλων ἐπὶ ἑκάστον ἄτομον;
3. Ποῖοι ἦσαν ἐλαφροὶ τοὺς πόδας ὡς ἔλαφοι;